

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Quæst. 83. Quid hic prænotandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

Domini nostri JESU Christi, merita B.V. & omnium SS. quidquid boni feceris, & mali sustinueris, sit tibi in remedium peccatorum, augmentum gratiæ, & premium vitæ æternæ, Amen.

A D D E N D A.

Quest. 83. Quid hic prænotandum. R. seqq. §. 580.

1. Hoc Sacramentum variè appellatur à SS. PP., nempe secundus Baptismus, secunda post naufragium tabula, Sacramentum reconciliationis, absolutionis, confessionis; græcè exomologesis, latinè accusatio &c. Frequentissimè dicitur pœnitentia, quia partes illius pœnam habent, nam contritio habet dolorem, confessio ruborem, satisfactio molestiam: frequenter etiam in communi usu dicitur Confessio, ita ut hoc nomine veniat totum Sacramentum.

§. 2. De fide est, Christum in Ecclesia instituisse Sacramentum Pœnitentiæ, nam post varia Concilia ita docet Tridentinum sess. 14. De pœnit. cap. 1. ac definit can. 1. his verbis, Si quis dixerit in Catholica Ecclesia non esse verè & propriè Sacramentum pro fidelibus, quoties post Baptismum in peccata labuntur, ipsi Deo reconciliandis, à Christo Domino institutum, anathema sit. Est autem contra Montanistas & Novatianos, ad quos postea accesserunt Lutherus, Calvinus aliique asectæ, uti referunt Bellarm. l. 1. c. 9. Tann. q. 1. num. 3. Ills. num. 1.

§. 3. Hoc Sacramentum est institutum à Christo post Resurrectionem, uti nunc tenent omnes passim contra Armacan. apud Dicast. d. 4. dub. 2., qui putavit institutum esse à Christo sub

sub initium prædicationis ; item contra alios apud *Tann.* num. 6. , qui dixerunt sub initium mundi in paradiso esse institutum à Deo : sed probatur ex *Trid.* sess. 6. c. 4. sess. 7. De Sacram. in genere can. 1. sess. 14. De poen. can. 1. supra relato, ubi cap. 1. sic loquitur , *Dominus autem Sacramentum poenitentiae tunc præcipue instituit, cum à mortuis excitatus insufflavit in discipulos suos Joannis 20. dicens, Accipite Spiritum sanctum, quorum remiseritis &c.* Cum autem addat, *præcipue*, innuit aliquid illius jam antecessisse, nam præcesserat promissio *Matt.* 16. & 18. , ubi Petrus dixerat, quòd daturus esset claves ; & discipulis, quòd quaecumque essent ligaturi vel soluturi in terris, futurum esset ligatum vel solutum in coelis. Deinde etiam in ultima cœna ante mortem inchoârat institutionem illam , quando ordinaverat Sacerdotes his verbis, *Hoc facite, impressio enim characteris sacerdotalis erat inchoatio potestatis ad remittenda peccata : Et ideo etiam nunc in Ecclesia adæquata potestas remittendi peccata divisibiliter confertur, primò inchoativè , quando accipitur potestas in Corpus Christi verum per traditionem patenæ cum pane & calicis cum vino, adjunctis verbis, Accipite potestatem offerendi Sacrificium &c.* Postmodum completivè per impositionem manuum Episcopi, adjunctis verbis : *Accipite Spiritum S. , quorum remiseritis &c.* , per quam ultimam partem ordinationis sacerdotalis, vel augetur character, uti volunt plerique cum *Dicas.* De Ordine n. 126. , vel idem character extenditur etiam ad Corpus Christi mysticum, uti volunt alii cum *Tann.* De Ordine num. 126. Congruentia autem , cur Christus instituerit post

resur-

Resurr
tum su
surrectObij
fuisse,
pite Sp
buit po
lus & e
scipulo
istorum
absolv
posse e
aliter f
statem
re, proS
Conc. F
IV. ad
tentia
cordis
ro, ori
&c.Q.
am Sa
ta fun
Cath
Trid. l
teria
plicite
vinci
vo à p
muniS.
ideò
Albe
Te

Resurrectionem, est hæc, quia hoc Sacramentum supponebat mortem animæ, & erat ad resurrectionem peccatoris.

Objici potest, S. Thomam Apostolum non adfuisse, quando Christus Joannis 20. dixit, Accipite Spiritum S. &c., & tamen æquè ac cæteri habuit potestatem remittendi peccata. R. S. Cyrillus & ex illo Boso f. 1. nu. 54. dicunt omnes discipulos Christi etiam absentes vi verborum istorum esse ordinatos & accepisse potestatem absolvendi : neque tamen inde sequitur nunc posse etiam absentes ordinari, quia pro Ecclesia aliter statuit Christus, qui pro se habebat potestatem excellentiæ, ideoque ipsi licebat ordinare, prout volebat.

§ 4. De Sacramento pœnitentiæ ita habet 583.
Conc. Florentinum post sess. ult. in Decreto Eugenii IV. ad Armenos: Quartum Sacramentum est pœnitentia, cujus quasi materia sunt actus pœnitentis, cordis contritio cum proposito non peccandi de cætero, oris confessio, satisfactio: Forma, Ego te absolvo &c.

Q. 84. Quid præterea sit notandum circa materi- 584.
 am Sacramenti pœnitentiæ. & seqq. §. 1. Sola peccata sunt materia confessionis, uti tenent omnes Catholici, teste *Dicast.* d. 9. n. 296. & colligitur ex *Trid. sess. 14. De pœn. c. 4. & can. 3.* ubi pro materia non assignantur nisi peccata, ideoque simpliciter vocatur confessio peccatorum. Idem evincitur ex forma Sacramenti, nam dicit, *absolvo à peccatis.* Denique id satis constat ex communi sensu Doctorum ac etiam fideiū omniū.

§. 2. B. Virgo non fuit capax absolutionis, 585.
 ideoque *Dicast.* d. 6. n. 9. explodit sententiam *Alberti M.* qui, ut probaret B. Virginem ha-

Tom. VI.

S

buisse